

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

ΣΤΟΥΣ ΧΟΡΕΥΤΑΣ

Μακάριοι, ἐλεήμονες πιστοί,
τὴν ἐντολὴν ἐκτελοῦν τοῦ θεανθρώπου των,
καὶ κάνουνε χοροὺς σαρακοστή,
ἐν κόπῳ κι' ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου των.

Κι' ἐν κατανυκτικῇ χριστιανοσύνῃ,
προσφέρουν ἀφειδῶς ἐλεημοσύνη,
χωρὶς τὸ δεξιὸ ποτὲ νὰ ξέρῃ
ἐκεῖο ποῦ τὸ ζερβὶ τους κάνει χέρι,
παρὰ μὲ τῶν ποδιῶν μόνο τὸ σάρτο
μοιράζουνε στὴ φτώχεια μας τὸν ἄρτο.

ABBOT.

ΣΤΟ ΤΑΛΑΡΟ ΜΟΥ

Ἀντίο ταλαράκι μου, ἀντίο!
Μοῦ φεύγεις, μὰ σὲ χάνω δοξασμένα.
Ἐχόρεψα καντρήλιες ὡς τὰς δύο
μὲ ντάμες ποῦ δὲν ἦτανε γιὰ μένα.
Ἐχόρεψα μὲ ντάμες τῆς ἀξίας,
τὴν πρώτη Κυριακὴ τοῦ Ὁρθοδόξιου.

Ἀντίο φουρτουνάτο ταλαρό μου,
ποῦ δύο μοῦ προξένησες ὠφέλιμα·
κι' ἐγὼ νὰ δοξαστῶ μὲ τὸ χορὸ μου,
καὶ μέγα τοῦ Θεοῦ νὰ κάμω θέλημα.
Τοῦτέστιν καὶ φιλάνθρωπα ἐποίησες,
κι' ἐμένα γ' ἀρκετὰ ἱκανοποίησες.

ΦΛΑΧ-ΦΛΟΥΧ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.Σ4Υ1Φ30063

Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρῆς,
μελοῦνε κι' ἀπορεῖς.

(Στὴν ἐκκλησιὰ τὴν Ἀγγλικὴν ποῦταν ὁ μέγας μπάλος
ἐμπῆκ' ὁ Γιάννης ὀμπροστὰ κι' ἀκλούθαε κι' ὁ ἄλλος).

- Γ. — Τί ντρέπεται μωρὲ κουτέ; Δὲν σῶδωσα μπουλέτο;
Μ. — Θὰ μὲ παρεξηγήσουνε ποῦ δὲ φορῶ κολέτο.
Γ. — Νὰ μὴν ξεχάνης μοναχὰ· καὶ ν' ἀκλούθαε ἐμένα.
Μ. — Μωρ' εἶν' καὶ τὰ παπούτσιά μου λιγάκι χαλασμένα
καὶ θὰ μεῦ φύγουν στὸ χορὸ.
Γ. — Ἄσε τίς μπουφαρίες
καὶ πρόσχε νὰ μὴ σκουντράς ἀπάνου στὶς κυρίες
κι' ἀπάνου στ' ἀρχοντόπουλα.
Μ. — Βεβαίως θὰ προσέξω.
Γ. — Ἐχε τὸ νου σου τὸ λοιπὸν μὴ μᾶς πετάξουν ἔξω
καὶ μὴ μεῦ κάμης, βρε Μαρῆ, καμμιὰν ἀνοησία
γιατὶ κι' ἂν εἶσαι σὲ χορὸ εἶσαι καὶ σ' ἐκκλησιὰ
κι' ὡς ἀληθὴς χριστιανὸς, ἀπάνου στὸ χορὸ σου
θυμώσουνε καὶ τὸ Θεὸ καὶ κάνε τὸ σταυρό σου.

- Μ. — Νὰ ἡ κυράδες στὴ γραμμὴ τοῦ λάμπουνε σὰν ἡλια,
πᾶμε μωρὲ νὰ φύγουμε μὴ γένουμε βεζήλι.
Μετά σε τὸς εἰληνέ; καὶ κατὰ τὴν κινεμάτι;

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

τί διάλογο γυρεύουμε ἑμεῖς οἱ δύο στρατῶνες ;
Γ. — Ἐρχόσουν ἀπὸ πίσω μου κι' ἄσε τίς ἀναγούλες·
θὰ σέ συστήσω στὶς κυρὲς καὶ θὰ χορέψης μ' οὐλές.
Μὴν ἐξετάζης σήμερα τ' εἶσαι καὶ τί δὲν εἶσαι
κι' ἀφοῦ μ' ἐπισημότητα στὸ μπάλο προσκαλεῖσαι,
ἔχεις δικαίωμα καὶ σὺ ἀπόψε νὰ ποζάρης
καὶ τὴν πουλιὸ καλλίτερη κυρία ν' ἀγκαζάρης
γιὰ νὰ χορέψης πακτεκάτρ μαζὺ τῆς καὶ λανσιέρα
σὰ μ' ἐννοεῖς νὰ 'χόρευες μ' ἐδ' αὐτὴ κάθε μέρα.
Ἀπόψε δόξα καὶ τιμὴ ἔχεις καὶ σὺ μεγάλη
κι' ἀδίαφορο ἂν αὐριο, Μαρκῆς θὰ μείνης πάλι.

=

Μ' αὐτὸ τὸ ψωροτάλαρο ποῦ τώρα θυσιάζεις
καὶ τοὺς πεινῶντας ἐλεεῖς καὶ φοῦστες πλησιάζεις
π' οὔτε στὸν ὕπνο σου ποτὲ δὲν τζ' εἶδες, βρὲ χαμῆλη·
μεγάλι νὰ γενώντανε πενήντα τέτοιοι μπάλοι
κάπως νὰ προσδέσουμε καὶ νὰ πολιτιστοῦμε
κι' ἐμεῖς π' ἀκόμη ἔθιμα παμπάλαια βραστοῦμε.
Γιατὶ ἐμεῖς ἐνάντιοι νὰ εἴμεθα μονάχοι.
Σέ σουαρέ φιλόφθωπα π' ὅλος ὁ κόσμος τᾶχει ;
Μ' αὐτὸ τὸ ψωροτάλαρο ποῦ τώρα θὰ πληρώσουμε,
καὶ πόλκα θὰ χορέψουμε καὶ τοὺς φτωχοὺς θὰ σώσουμε·
μ' αὐτὸ τὸ ψωροτάλαρο τῆς ἐλεημοσύνης
ὅλην τὴν κρέμα βλέπουμε νὰ κάθεται σιμὰ μας,
καὶ στὸ κ α ρ ν ἔ νὰ γράφεται τῆς κάθε δεσποσύνης
μαζὺ μὲ τόσους εὐγενεῖς καὶ τὸ παληόνόμ' μας.

=

Κι' ὅμως ὑπάρχουν μερικοὶ — τί ἔγκλημα μεγάλο ! —
ποῦ βρίζουν τίς ἀρχόντισσες ποῦ κάνουνε τὸ μπάλο.

Μ. — Βρὲ τί μού λές ;

Γ. — Δὲν τᾶμαθες ;

Μ. — Πῶ, πῶ τί παληανθρώποι !

Γ. — Μ' αὐτοὶ δὲν πῆγαν φαίνεται ποτὲ τους στὴν Εὐρώπη,
κι' οὔτε ποτὲ ποῦ ἐννοεῖν νὰ βγαῖν ἀφ' τῆ συνήθεια
νὰ βλέπουν κι' ἄλλα πράγματα ἐκτὸς ἀπὸ βέβυθα
τὴν ἀγία Σαρακοστή·

κι' εἶν κι' ἄλλοι κάποιοι προσετοί

ποῦ τὸ νεμίζουν φεβερό κὶ σκανδαλώδες πρᾶμμα
τὸ νὰ χορεύη καφρετζῆς μ' ἀρχοντοπούλα ντάμα.

Ἔτυχε καὶ σαρακοστή νὰ γίνη τέτοια φέστα,
κι' ἐβγήκαν οἱ φιλόφθογοι κι' εἶπαν κι' αὐτοὶ τὰ βέστα.

=

Μ. — Ἀς τὴν κουθέντα τὸ λοιπὸν καὶ πᾶμε παρακάτω.

Γ. — Νὰ ὁ Νεμάκης ἔδεκει μαζὺ μὲ τὸ Λουκάτο·
ἴσως αὐτοὶ θὰ συζητοῦν περὶ τῆς ἀπαρτίας.

Μ. — Μ' ἐθαύπωσαν τὰ θηλυκὰ τῆς ἀριστοκρατίας.

Γ. — Σὰν ἀγγελουῖα φαίνονται μ' αὐτὲς τίς τουαλέτες.

Μ. — Μωρὲ σ' αὐτὴν τὴν ἐκκλησιὰ δὲ βγάλουν κασελέτες ;

Γ. — Ἄλλοτε ἦταν ἐκκλησιὰ, τώρα δὲν εἶναι ἄλλο·
τώρα ὁ νάρθηξ ἔγινε σαλόνι γιὰ τὸ μπάλο.

Μ. — Μωρὲ δὲν θάταν ἐκκλησιὰ· θὰ μού τὸ λές γι' ἄστειο.

Γ. — Ἐκεῖ ποῦ βλέπεις δηλαδὴ τὸ ζαχαροπλαστεῖο
τοῦ φίλου μας τοῦ Λούζη,

ἐκεῖ ὁ Ἀγγλος ὁ παππᾶς ἀνέβαινε νὰ σκούζη·

ἐκεῖ ξηγοῦσε τὰς Γραφὰς κι' ἔδινε νουθεσίας·

ἀλλ' ὅλ' αὐτὰ συνέβαιναν ἐπὶ τῆς προστασίας·

μὰ τώρα ποῦ τὴ διώξαμε κι' ἀνάγκη δὲν τὴν ἔχομεν

στὴν ἐκκλησιὰ τῆς γ κ α λ ο π ἔ δυνάμεθα νὰ τρέχωμεν

πολύ δὲ περισσότερον σὲ φέττα ἢ ὑποία,

μόνον καὶ μόνον γίνεται ἀπὸ φλανθρωπία.

=

Μ. — Βλέπω πῶς ἔχεις δυστυχῶς διαθέσει γιὰ λίμα
καὶ θὰ τελειώσῃ ὁ χορὸς χωρὶς νὰ κάμω βῆμα.

Γ. — Σῦρε νὰ πιᾶσῃς ἀγκαζὲ καυμιὰ κυρὰ γιομάτη.

Μ. — Ἐκεῖνη μὲ τὰ κίτρινα μὲθόλωσε τὸ μάτι.

Γ. — Κι' αὐτὴ μὲ τῶμοφο κορμί καὶ μὲ τὸ μπλε βελέσι·
πῶς ἄρ' αὐτὴ σοῦ φαίνεται ;

Μ. — Μωρὲ κι' αὐτὴ μ' ἀρέτει
κι' ὅλες ἐν γένει, τῆς καρδίας μ' ἀνοίγουν τίς βαλβίδες.

Γ. — Ὁ Κατραβᾶς δὲν εἶν ἐδῶ ;

Μ. — Ἀκόμα δὲν τὸν εἶδες ;
Νάτος ἔδεκει ποῦ στέκει σὲ μιὰ στάσι σοβαρὰ
σὰ νὰ θέλῃ νὰ φωνάξῃ « κλίνατ' ἐπ' ἀριστερά ! »

=

Γ. — Ἐλα νὰ προχωρήσουμε νὰ ἰδοῦμε καὶ τοὺς ἄλλους.

Μ. — Κορδόνι βλέπω καὶ τοὺς τρεῖς τοὺς δημοδιδασκάλους.
Τὸν Κυριακάτο δηλαδὴ, τὸν ἄλλο τὸ Θηριότη,
καὶ μέγας εἶσαι Κύριε ! Ὡς καὶ τὸν Κατεβάτη !

Γ. — Ποῖος νᾶν ἐκεῖνος ὁ κομψὸς ποῦ φέρνεται ἔτσι φίνα ;

Μ. — Εἶν' ἓνας Ἐξαρχόπουλος ποῦρ' ἀπὸ τὴν Ἀθῆνα
γιὰ ν' ἀγοράσῃ κημιλιὰ καὶ κάποιος ὑπεθέτω
θᾶν τόπε στὴν ἐπιτροπὴ καὶ τῶστελε μπουλέτο.

Γ. — Ὁ Τζιμης ὑποδέχεται στὴν πόρτα τίς κυρίες.

Μ. — Ὁ Τζιμης εἶν' ὁ μοναχὸς γι' αὐτὲς τίς ἱστορίες.

Γ. — Γιὰ κύττα τὸ Θεόφραστο π' ὅλο σαρτοκοπάει.

Μ. Μεδὰ κι' ὁ Ἀριστόβουλος ζωπίσω λές πῶς πάει.

=

Β. — Βλέπεις αὐτὸ τὸ τρυφερό τ' ὁμορφοκαμωμένο ;
ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν μὲν φεύγει τὸ καὶνένο.

Μ. — Νὰ τὸ καὶ τὸ μελαγχροινὸ μὲ τὸ κομψὸ κορμί,
τὸ παντεκάτρ μου φαίνεται χορεύει μὲ τὸ Μάκη.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

Γ. — Για ιδέες και τὸ Νεόφυτο τὶ ὁμορφῶς χορεύει.
 Μ. — Εἶν ὁμορφος ὁ σατανᾶς; κι' ὅλες τίς ἀνταρῶν.
 Γ. — Πιρὸς εἶν' αὐτὸς μωρὲ Μαρεῖ, ποῦ βλέπει πρὸς τὰ ὕψη;
 Μ. — Ὁ δάσκαλος ὁ Πλαρινὸς τοῦ Σολωμοῦ τ' ἀνῆψι.
 Καὶ μὲς τίς τόσες ὥμο φῖες καὶ μὲς τὰ τόσα στρασινα,
 νὰ κι' ὁ Βιτόρος; στὸ χορὸ ντυμένος καταπράσινα.

Γ. — Πολὺ μ' ἀρέσει, βρε Μαρεῖ,
 κι' αὐτὴ ποῦ κάτασπρα φορεῖ
 κι' ἔχει τὸ μούτρο της ζωὴ καὶ γλύκα μαϊευτάτου.
 Μ. — Νὰ κι' ὁ Ρικάρδος ὁ γιατρός μετὰ τὸ σγουρόμαλλόν του,
 φαίνεται σὰ γαρύφαλο στὴ μέση τοῦ μπουκέτου.
 Γ. — Πολὺ μ' ἀρέσει κι' ὁ μιγρὸς τοῦ Βάσου τοῦ Μαρκέτου.

Γιὰ ιδέες κι' ἐκείνη μετὰ τὰ μ. π. ε. ζ. τί φῖνα ποῦ σαρκάρει.
 Μ. — Πὰ ναῦρω τὸν κουμπάρο μου τὸ Τζὼν νὰ με τρατάρῃ
 ἀφοῦ κι' ἡ φέστα γίνεται γιὰ ἐλεημοσύνη.
 Γ. — Πιρὸς εἶν' αὐτὸς ποῦν' ἀγκαζέ μ' ἐκεῖν' τὴ δεσποσύνη
 πῶχει τουπέ καὶ φέρσιμον ἐπιφανοῦς κυρίου;
 Μ. — Νομίζω νὰν' ὁ Βούβαχης ἐλθὼν ἐκ Ληξουρίου
 ἐπίτηδες γιὰ νὰ βρεθῇ στὴ φέστα τὴ μεγάλη
 ἀφοῦ καὶ δὲν ἐχόρεψε σ' ὅλο τὸ καρναβάλι.

Γ. — Νὰ κι' ὁ Παπαδημητρίου ποῦ μιλεῖ μετὰ τὰ κορίτσια.
 δὲν ἐβράδυνε καθόλου γιὰ νὰ βγῇ στὰ τρυφερότσια;
 σὰν καλόγηρος μᾶς ἦλθε μὲς ἀφ' τὴν πατρίδα του
 κι' εὐτυχῶς; ὁλοῦθε τώρα βάνει τὴν ἀρίδα του.
 Νὰ κι' ὁ Τζώρτζης ὁ Μαράτος μετὰ τὸ ζηλευτό του ταῖρι
 π' ἀπὸ μέσ' ἀφ' τίς κυρίες ξεχωρίζει σὰν ἀστέρι.
 Νὰ κι' ὁ Θόδωρος ὁ φίλος ὁ εὐσχήμων βουλευτὴς
 ποῦ δὲν ἤλπιζα ποτέ μου πῶς θὲ νάβγῃ χορευτής.

Νὰ κι' αὐτὴ ποῦνε λουλοῦδι νὰν τὸ βάλῃς στὸ ποτήρι
 Μ. — Για σταμάτει, μωρὲ Γιάννη κι' ἔχουμε καὶ τὸ Σωτήρη
 καθαλιέρο στὸ χορὸ.
 δὲν τολμῶ νὰ τοῦ γυρέψω ἄλλη μιὰ φορὰ νερό!
 Γ. — Νάτη κι' ἡ κυρά ἡ ξενη μετὰ τίς χίλιες νοστιμιές.
 Μ. — Νὰ κι' ὁ κύριος Βαλιάνος ποῦρθ' ἀπὸ τίς Κεραμιές
 νὰ παρευρεθῇ στὸ μπάλω γιὰ νὰ ἰδῇ καὶ νὰ συγκρίνῃ,
 ἂν εἶν' ὁμοίος μετὰ τοὺς μπάλους πῶς θὲ νὰβγῇ χορευτής.

Νὰ καὶ δυὸ Κόσμεταταῖοι
 συγχωρεμένοι μ' ἐμᾶς;
 κι' ἕνα ζευγὸς Καπαταῖοι
 ὁ Πανάγος κι' ὁ Μερᾶς.

Βλέπω καὶ τὴν ἀηδόνα
 ποῦνε φίλη τοῦ συρμοῦ.
 βλέπω καὶ τὴ βελαδὸνα
 τοῦ Μαρεῖ τοῦ Σολωμοῦ.
 Μωρὲ μπάλος, μωρὲ μπάλος!
 Πότα θὲ νὰ γένῃ κι' ἄλλος;

Μ. — Νὰ κι' αὐτὴ ποῦ μᾶς κυττάζει καὶ κουκκιά μᾶς μα-
 [γερεῖται].
 Γ. — Ὁ Παννᾶς ὁ Παναγιώτης τί λαμ. π. ρ. ἂν ὁποῦ χορεύει!
 Μ. — Τὸν Παννᾶ τὸν Ἀριστείδη δὲν τὸν εἶδες νὰ φανῇ;
 Γ. — Νατος ποῦνε τρυπωμένος ἐδεκεῖ στὴν ἀγκωνή.
 Τί μ' ἀρέσει, τί μ' ἀρέσει,
 ποῦ τῆς κρέμας τὸ βελέσι
 τέτοια μᾶδωσε τιμὴ,
 γιὰ τῆς φτώχειας τὸ ψωμί.
 Ἀφ' τῆς κρέμας τοὺς μπαξέδες
 ἔγιν' ἔξοχος μποκέας,
 γύρω, γύρω μενεξέδες
 καὶ στὴ μέση ὁ Φλοκέας.

Τί σεμνὴ ποῦν' ἡ κυρία τοῦ καινόργου τοῦ κριτοῦ.
 Μ. — Τί σοῦ λέν' καὶ τὰ γιαλάκια τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ;
 Γ. — Νὰ κι' αὐτὴ πώγραφτη τώρα στῆς εὐγένειας τὸ χάρτη.
 Μ. — Νὰ κι' ὁ γίγας ὁ Ἀντύπας μὲς τὴ μέση σὰν κατάρτι.
 Νὰ κι' αὐτὸς ὁ Λουρεντζάτος στὸ ἀντρε τοῦ σαλονιοῦ,
 ποῦ τὴν ἐκκλησιὰ τὴ βλέπει σὰ μιὰ στέρνα τοῦ χιονιοῦ.
 Νὰ κι' ὁ Νιόνιος ὁ Βανδῶρος πνεῦμα δικαιοδικτὸν,
 ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς μπάντας κι' ἐπὶ τῶν Λιμενικῶν.

Γ. — Νὰ τὰ ἐπιτροπῆς τὰ μέλη καὶ ἡ πέντε ἡ κυράδες,
 ποῦ τίς πίκραναν ἀδίκως μερικοί.
 Μ. — Τοὺς μασκαράδες!
 Νὰ μὴν ἔχουνε καθόλου δηλαδὴ καμμιὰ ντροπὴ
 καὶ καθέννας τοὺς νὰ πῇ,
 τί χρωστοῦν αὐτὲς νὰ τρέχουν καὶ νὰ κάνουν τόσους κόπους
 γιὰ νὰ δώσουνε βοήθεια σ' ἀπροστάτευτους ἀνθρώπους.
 Ἀπορῶ πῶς δὲν τὸ νοιώθει τὸ ξερό τους τὸ κεφάλι.
 πῶς ἐτοῦτες τίς φροντίδες δύσκολα τίς πέρνουν ἄλλοι.

Γ. — Δὲν μπορῶ ν' ἀνακαλύψω ποῦν' αὐτὰ καὶ τὰ παίζεις
 πονηρὲ μου μπουρακλά;
 Μ. — Τὸ διεθνή κυττάζω τῆς Σταφίδης Τραπεζίης
 καὶ τὸν ἄνευ Μπουρακλά;

ΤΑΚΤΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΑΙΜΟΔΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

καὶ μοῦ φαίνεται σπουδαῖος.

Γ. — Ἐχεις δικὸν νάν τὸ λές.

Κάνει καὶ στοὺς ποδογύρους τσιρμόνιες πολλές.

Νὰ κι' ὁ λογιστὴς μαζί του π' ὅσα λίμπρα κι' ἂν κρατεῖ,
οὔτε τὸ βερσέ μᾶς κόβει, οὔτε μᾶς πα ρ α κ ρ α τ ε ῖ.

==

Εἶδες μιὰ χαριτωμένη μυριονόστιμη μικρή;

Μ. — Τώρα βλέπω τὴν καράφλα τοῦ Γρηγόρη τοῦ Μακρῆ
καὶ τὸ Γιάννη τὸ Μαρκέτο πούρθανε κι' εἰς δύο παρέα
γιὰ τοῦ μπάλου τὰ ὠραῖα.

Γ. — Νὰ μαζί κι' εἰς τρεῖς δευτέρους ἀφ' τὰ Φιλανθρωπικά
Κύτταξε τὸν Καμηλάκη δὲ χορεύει καὶ κακά.

Μ. — Ὁ Ζερβὸς ὁ Μιχαλάκης πούνε μπαλαρίνος πρώτης
πῶς δὲν ἦλθε νὰ χορέψῃ;

Γ. — Δὲν τὸν ἄφησ' ὁ Δεσπότης.

==

Δὲς κι' αὐτὴ μὲ τὰ γαλαζία τοῦ πετᾶ σὰν ξιφτεράκι,
δὲς κι' ἐκεῖνα τὰ μικράκια ποῦ γυρίζουνε σὰ σβούρες.

Μ. — Τώρα βλέπω καὶ τὸν Κώστα τὸν ἀσίκη τὸ Γεράκη
ποῦ προχτὲς εἶχε χορέψῃ σταυροτὸ μὲ τίς φιοῦρες.

Γ. — Νάτος κι' ὁ Χριστοδουλάτος μὲ τὸ φανταζὶ γελέκι.

Μ. — Τί συχνὰ ποῦ τὸ κορδίζει! θὰν τὸ ξέρῃ πῶς τοῦ στέκει.

Γ. — Νὰ κι' ὁ Σέκερης ὁ Γιώργος τῶν μηχανικῶν στολή.

Μ. — Δὲν τοῦ λὲς νὰ καταργήσῃ 'κεῖνο τ' ἀγαρμπο γιαλί;

==

Γ. — Δὲς κι' ἐκείνη τὴν ἀφράτη. ὦχ! τὸ περιβόλι μου!

Μ. — Νὰ κι' ὁ γυιὸς ὁ ζηλεμένος τοῦ Μαστρογεωργίου.
'Αἰζίξε κι' ἐδῶ νὰ χάσῃ τὸ βαρὺ του προτοφλί
γιὰ νὰ πᾶμε μέσα ὅλοι.

Γ. — Νὰ κι' ὁ Μήλας ποῦ χορεύει τὰ μπιζοῦ τῆς κρέμας ὅλα
ὡς κι' ἡ φτέρνες του γελοῦνε τοῦ καυμένου τοῦ Νικόλα.
'Ο Θεὸς τὸν εἶχε σώσει ἀπὸ 'κεῖν' τὴ γκρεμισιά,
γιὰ νὰ δοξαστῇ ἀπόψε μὲς σ' αὐτὴν τὴν ἐκκλησιά.

==

Μ. — Δὲν εἶν ὁ Κοντομήχανος αὐτὸς ὁ καθισμένος;

Σὰν τὸ Γενάρη φαίνεται στὴ γούνα του χωσμένος.

Γ. — Εἶδες καὶ τὸν κουρέχ μας τὸ φίλο Βαλδεσέρα;

Μ. — Τὸν εἶδα μὲ τὴ σκούφια του τὴν Καθαρὴ Δευτέρα.

Γ. — Τὴν πεντάμορφη δὲ βλέπω ποῦν τὰ μάτια της ἀγύρται.

Μ. — Μωρ' ὁ Γρήσας πῶς δὲν ἦρτε;

Γ. — Πρέπει νᾶρτε ποῦ δὲν ἦρτε.

Μίλις ἦλθ' ἀπὸ τὴ Σάμο καὶ τὸν εἶδα κεκμηκότα.

Μ. — Μωρὲ μπάλος σέντρα Γρήσα! Μᾶς τὴν τραβήξῃς τὴ νότα!

==

Γ. — Νὰ κι' ὁ Τζιμης νὰ κι' ὁ Τζῶν ποῦν καθ' ὅλα Εὐρωπαῖοι,
νὰ κι' εἰς δύο Προκαταῖοι.

Νὰ κι' ὁ Κούρτσουλας ὁ Νιόνις ἡ Τζουγοῦλα ἡ χουστῇ,
ποῦδε χίλιους τέτοιους μπάλους εἰς τοῦ Τζάντε τὸ νησί.

Μ. — Τὸ Σπυράγγελο κυττάζω ποῦ τὸ μπαλο διευθύνει
καὶ ἐντύπωσιν μ' ἀφίνει,
πῶς μπορεῖ σὲ τόσα ζεύγη νὰ κρατῇ λογαριασμὸ,
ὕστερ' ἀπὸ τέτοιο μαῦρο καὶ πικρόνε χωρισμὸ.

Γ. — Νὰ κι' ὁ Γιάννης ὁ Φορέστης γιὰ τὸ μπόστον κορδισμένους.

Μ. — Κι' ὁ Πανάγος ὁ Τσιμάρης ἐπισήμως χτενισμένους.

Γ. — Νάτος κι' ὁ Εἰσαγγελέας πῶχει βλέμμα σοβαρὸ.

Νὰ κι' ὁ φίλος μὲ τὸ ἄνθος ποῦ πεθαίνει γιὰ χορὸ.

==

Μ. — Θαρρῶ πῶς ἦτανε πολλοὶ ἀκόμα καλεσμένοι.

Γ. — Ἐκεῖνοι ποῦ δὲν ἦλθανε εἶν' ὅλοι φουρκισμένοι.

Μ. — Ἐλειψαν ὅμως καὶ πολλοὶ ποῦ τέτοια δὲν ἀνέχονται
ὡς λόγου χάριν ἄρχοντες ποῦ δὲν τὸ καταδέχονται
νὰ φέρουν τίς κυρίες τους μὲ τὰ περίσσια κάλλη
γιὰ νὰ χορέψουν βιζαβί μ' ἓνα βρωμομπανιάλη.

==

Γ. — Βλέπεις τὸ λοιπὸν τί τάξις στὸ χορὸ ἐπικρατεῖ;
ὕποχος μασκαρᾶς μιλῆσῃ τὸν πετοῦν ἀπὸ τ' αὐτί.

Εἶδες πόσον ἐλευθέρως ἡ κυράδες ὑμῖλουν
πρὸς ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους ποῦ τὸν ταραμὰ πουλεῦν;
Εἶδες π' ὅλες παρατρέχουν νὰ τοὺς πέρνουν ἀγκαζέ.

Μ. — Ἐλεγα πῶς θὰ μᾶς πάρουν, μωρὲ Γιάννη, στὸ μεζέ
καὶ γι' αὐτὸ ἐδυστροπεῦσα στὴν ἀρχὴ νὰ σ' ἀκολουθήσω
ἀλλὰ τώρα δὲν εἰζέρω πῶς νὰν τίς εὐχαριστήσω
τίς ἀρχόντισσες ποῦ ὅλες ἐφεβήσαν εὐγενῶς
κι' ἀγκαζέ δὲν ἀρνηθῆσαν ἀπολύτως κανενός.

Γ. — Βλέπεις φέσιμο ποῦ τᾶχουν γενικῶς οἱ καλεσμένοι.

Μ. — Μωρ' αὐτὸς δὲν εἶναι μπάλος. Εἶναι Προσηγιασμένη.
Τσιμουτιά κανεῖς δὲ βγάνει δὲς ἀνεὺς μιὰ φτερνησιὰ
ἔχεις νὰ μοῦ πῆς ὁ κόσμος σέβεται τὴν ἐκκλησιά;
σκέπτεται πῶς ἀκουστήσαν τόσες διδαχὲς σοφές
ἀκριβῶς σ' αὐτὸ τὸ μέρος ποῦνε τώρα ὁ μπουφέ.

==

Τώρα γιὰ νὰ μὴ χάνουμε, βρὲ Γιάννη, τὸν καιρὸ μας
ἄς πᾶμε νὰ δοξάσουμε κι' ἐμεῖς τὸ τάλαρό μας
ἄς πᾶμε νὰ προσφέρουμε στὴ φτώχεια 'λεημοσύνη,
χορεύοντες ἓνα σοτίς μ' ἀφράτη δεσποσύνη.
Τὴ φτώχεια θὰ γλυτρώσουμε τώρα ποῦ θὰ πηδήσουμε
κι' ἐκεῖ ποῦ θὰ χορεύουμε κρυφὰ νὰ τραγουδήσουμε
τραγοῦδι μετρημένο
κι' ἀπ' ἄλλοτε γραμμένο,

« ἡ φτώχεια γιὰ τὴν ἀρχοντιά αἰώνεια δουλεύει
κι' ἡ ἀρχοντιά γιὰ τὴν φτώχεια μὲ μὴ βραδυά... χορεύει! »

ΠΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΕΠΟΛΙΣ ΑΘΕΝΤΟΣ Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΟΥΡΙΟΥ

ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ποσῶς δὲν ἐπτοήθημεν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ἄρθρου « Χορὸς Φιλανθρωπικὸς » εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 236 φύλλον τῆς ἐφημερίδος σου κ. Λιβελλογράφε τοῦ « Ἐμπρὸς » καθόσον ἐσυνηθήσαμεν πρὸ πολλῶν ἐτῶν νὰ ἀναγινώσκωμεν τὴν ῥυπαρὴν ἐφημερίδα σου. Ἐναυλὸς εἰς τὰ ὦτα πάντων τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν εἶνε εἰσέτι ἡ χυδαῖα, ἀγρία καὶ ἐγκληματικὴ ἐπίθεσις σου κατὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου ἡμῶν Ἐπισκόπου διὰ τὸ ζήτημα τῆς μονῆς Λεπέδων, πράξις διὰ τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ φιλοξενεῖσαι εἰς τὸ σωφρονηστήριον, δι' ὃ ἀφ' ἐνός μὲν φοβηθεῖς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀναγνωρίσας ὅτι ἐσυκοφάντισες αὐτὸν, ἔσπευσας δι' ἑτέρου φύλλου σου νὰ διαψεύσης ὅσα ἔγραψας, ἔφαγες· τοῦτέστι κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον τὰ ἐμέσματα σου. Τολμᾷς ἂ λ η θ ῆ φιλάνθρωπε νὰ ἐπικαλεῖσαι τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Σ. Ἐπισκόπου κατὰ τοῦ ὡς λέγεις, μελετωμένου ἀνουςιουργήματος; Τί ἔκαμε ἡ δεξιά σου, καὶ τί ἡ ἀριστερά σου, ἡ κοινωνία γνωρίζει κάλλιστα ὅταν ἀνατρέξει εἰς τὸ ἔτος 1891!!

Ἡ κοινωνία μας καλῶς γνωρίζει τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματα τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν κυριῶν, πόσον εἰργάσθησαν μετ' ἄλλων ἐπίσης ἀξιοτίμων κυριῶν διὰ τοὺς ἀτυχεῖς κρατουμένους ἐν τῷ σωφρονηστηρίῳ ἐκπροσωποῦσαι τὴν « ἐν Χριστῷ ἀδελφότητα » ἅτε διὰ τοῦ χρήματος, ὅπερ παρὰ διαφόρων φιλανθρώπων συνέλεξαν, ἀνήγγηρον τὸ οἶκημα, ὅπερ νῦν χρησιμεύει ὡς γυναικεῖαι φυλακαί. Ἐπίσης γνωρίζει τὸ κοινὸν τὰς ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας, ἃς προσέφερον αὐταὶ κατὰ τὸν ἀτυχῆ ἡμῶν πόλεμον τοῦ 97 ὡς νοσοκόμοι τοῦ νοσοκομείου τῶν τραυματιῶν, δι' ὃ καὶ κατ' ἐξαίρεσιν τῶν συναδέλφων των ἐν ταῖς λοιπαῖς ἐπαρχίαις, ἐτιμήθησαν παρὰ τῆς Σεπτῆς ἡμῶν Ἀνάσσης δι' ἀναμνηστικοῦ μεταλλείου. Οὐδεὶς δὲ εἶναι ὁ ἀγνοῶν πόσον εὐηργέτησαν αἱ αὐταὶ κυρίαι μετ' ἄλλων ὁμοῦ τὰ Φιλανθρωπικά Καταστήματα τῆς νήσου μας διὰ τῆς ἐποπτείας των καὶ διὰ τοῦ συλλεγομένου παρ' αὐτῶν χρήματος καὶ διαφόρων ἄλλων ἀναγκαίων εἰδῶν πρὸς χρῆσιν τῶν ἀτυχῶν ἀπώρων ἀσθενῶν, μὴ διαστῆσαι νὰ μετατρέψωσι τὰς οἰκίας των εἰς ἐργαστήσια ῥαπτικῆς. Καὶ τοῦτο οὐχὶ διότι τὰ Φ. Κ.

στεροῦνται τῶν ἀναγκαίουμένων αὐτῶν, ἀλλὰ διότι διὰ τῆς ἐργασίας των συντελοῦσιν εἰς τὴν βελτίωσιν καὶ οἰκοκυροσύνην, οὕτως εἰπεῖν, τοῦ νοσοκομείου. Πάντες ἐνθυμοῦνται ὅτι διὰ τῆς πρό τινων ἐτῶν γενομένης ἀγορᾶς (Bazar) ὑπὸ τῶν κυριῶν ὑπὲρ τοῦ Ὀρφανοτροφείου εἰσεπράχθησαν 7,000 δραχμαὶ περίπου, οἵτινες περιῆλθον εἰς τὰ Φ. Κ. τῆς νήσου μας, δυνάμει τοῦ τὰ Φ. Κ. διέποντος νόμου.

Ἐν προκειμένῳ δὲ θελήσασαι νὰ ἐξασφαλίσωσι μεγαλύτερον χρηματικὸν ποσόν, δι' ὅπερ νέον ἔργον ἀνέλαβον, τοῦτέστι τὴν παροχὴν ἄρτου ταῖς πενομέναις οἰκογενείαις, δι' ἃς κύριε Λιβελλογράφε βεβαίως σεῖς, οὔτε ποτὲ ἐσκέφθητε, οὔτε φροντίζετε διὰ τοιοῦτα μ η δ α μ ε νὰ πράγματα, ἐνόμισαν καλὸν ὅπως διοργανώσωσι τὸν φιλανθρωπικὸν χορὸν, ὡς γίνεται, ἂν τυχαίως ἤκούσατέ ποτε εἰς ἅπαντα τὰ πεπολιτισμένα κράτη, καὶ ὅπως γίνεται συχνὰ πυκνὰ καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσάν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Ἄν ἀφ' ἧς ἐγένετο σκέψις περὶ χοροῦ, ὑπῆρχεν ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος πρὸς ἐτοιμασίαν τῶν ἀναγκαίουμένων, θὰ ἐδίδοτο κατὰ τὰς ἀπόκρεω, καὶ οὕτω δὲν ἤθελον προσκρούσει εἰς τὰς προλήψεις ἐνίων, οὐδὲ σκανδαλίσαι τὴν ἀ γ α θ ῆ ν καὶ φι λ ὀ θ ῆ ς κ ὀ γ ψ υ χ ῆ ν σ ο υ !

Προκειμένου ὁμως περὶ φιλανθρωπικοῦ ἔργου ἐσκέφθησαν ὅτι εἰς τοῦτο οὐδαμῶς ἐμποδίζει ἡ ἀγία τεσσαρακοστή, τοῦναντίον μάλιστα πάντες γνωρίζουσι κάλλιστα, ὅτι οὐ μόνον ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ καὶ ἐν ἀπάσαις ταῖς χριστιανικαῖς πόλεσι τῆς Εὐρώπης, κατὰ τὴν ἀγίαν τεσσαρακοστὴν καὶ θεατρικαὶ παραστάσεις καὶ χοροὶ δίδονται οὐ μόνον διὰ φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς, ἀλλὰ καὶ χάριν διασκεδάσεως.

Μὴν κόπτεσαι λοιπὸν ἀξιότιμε **ΘΩΙΚΟΛΟΓΕ!!** Ἀλλὰ κάλυψον τὸ πρόσωπόν σου ἐξ αἰσχύνης, ἀναλογιζόμενος, ὅταν συνέλθῃς ἐκ τῆς νευρικῆς σου διατραξέως, ὅτι ἐκ συστήματος πάντοτε ὕβρισας χυδαιότατα, Σεβαστὰ πρόσωπα καὶ ἐμίανας ἀγαθοεργοὺς σκοποὺς.

Εἰς φιλαλήθης.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

**ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ**